

Pedagogická fakulta Univerzita Hradec Králové

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Literární symbolismus v palestinské beletrii 20. století. Pokus o transkulturní interpretaci několika vybraných děl

Jméno autora: Gabriela Opletalová

Předmět a cíl práce: K uměleckému dílu lze přistupovat jako k projevu autorovy tvorby nebo lze k tvorbě určitého autora či autorů přistupovat jako k uměleckému dílu. První přístup se snaží porozumět dílu na základě vnějších vlivů, usiluje o postihnout kauzalitu, ze které umělecký výtvar vychází. Často akcentuje autorskou intenci, kterou pak dokládá na výsledné podobě literárních textů. V nich má být zakódováno autorovo sdělení, jeho myšlenky a jeho duchovní zázemí. Projevují se zde i další kulturní vlivy na autora a na jeho tvorbu. Čtenář nebo badatel se zpětně snaží zmíněné autorovy záměry, případně i další vlivy, dekodovat. Tento přístup je jistě možný, vyžaduje však velmi rozsáhlou pozitivní znalost z oblasti literární historie a literární komparatistiky.

Především tímto způsobem se kolegyně Gabriela Opletalová rozhodla přistoupit k vybraným dílům palestinské literární tvorby minulého století (tak se to alespoň jeví zejména z první části práce). Zaměřila se na dílo Mahmúda Darwiše a autorky o generaci mladší, Susan Abulhawawy. Za svůj cíl si zvolila reflektovat transkulturní rozměr symboliky (nepřesně označované jako „symbolismus“) díla obou autorů.

Argumentační linie: Oponent se domnívá, že práci chybí jasné metodologické ukotvení. Práce představuje dílo jako projev autorské intence (např. s. 32: „Autorka chce na příběhu ukázat...“), proto se pak musí snažit takto, zvnějšku, stanovit výrazné symboly, které autoři užívají. To však není dostatečně podepřeno literárněhistoricky a komparatisticky. Závěrečné kapitoly (5.—6.), dle názoru oponenta, ukazují, že by pro transkulturní reflexi díla bylo vhodnější zvolit takový přístup, který vnímá celé umělecké dílo jako symbolický systém (spíše než autorské sdělení).

Jazyková a formální úroveň: Práce je psaná čtivě a jeho jazyková úroveň je dostačující. Nepřesně však působí samotný název, termín „symbolismus“ je obvykle užíván pro umělecký směr z přelomu 19. a 20. století. K tomuto pojmu má zřejmě odkazovat také text Vítězslava Nezvala, na který se (zřejmě nepřesně) odvolává poznámka č. 10 na s. 14. Z formálního hlediska působí nezvykle poznámky pod čarou, ve kterých je údaj o paginaci oddělen od názvu díla tečkou. Poukaz na dílo Jacquese Derridy působí tak, že zaměňuje jméno a příjmení (s. 48: „Knihu Tradice vědy a skrývání smyslu autora Derrida Jacques lze využít“).

Celkové hodnocení:

Oponent se domnívá, že navzdory zmíněným nedostatkům práce splňuje požadavky kladené na kvalifikační práci v bakalářském stupni studia.